

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

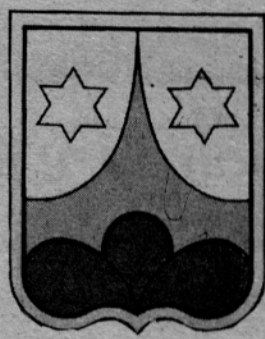
Leto XVI
Številka 10
Oktober 1985

NOVICE

Glasiilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Dan spomina

Na grobove naših umrlih ne hodimo zgolj zaradi navade, zaradi dneva, ki je posvečen njihovemu spominu. Gomile ne okinčamo, ker to store drugi, ker je to običaj ob tem času. Vse to je v nas kot nedeljena lastnost vsakogar, ki nosi v sebi srčno kulturo.

In vendar. Mnogo grobov ostane tudi ob tem dnevu brez cvetja, brez lučke, neurejenih. Ko človek vidi to, se vpraša, kdo neki leži tu, da se ga nihče ne spominja.

Razlike so torej vedno, tudi na grobovih. Ali ne bi nekdo, ki nima komu urediti gomile, storil to na grobu, ki je pozabljen. Končno ni pomembno kdo je tam pokopan. Človek jel Človeško bi torej bilo, da bi tudi na osamljene grobove položili kakšno cvetlico, prižgali kakšno svečo. Pa žal naj-

večkrat ne čutimo te dolžnosti in tako so razlike med urejenostjo grobov in pozornostjo nas do mrtvih vidne tudi na pokopališčih. Vse življenje nas spremljajo, pa je potrebno, da nas še potem, ko je za nami le še spomin.

Misli, ki nas obdajajo, ko stopamo sklonjenih glav mimo takih ali drugačnih grobov so kaj različne. Le malo kdo izmed nas pa je toliko močan, da ob tem pomisli na svoj konec in na usodo lastne gomile. Takšno razmišljanje ni prijetno, je pa potrebno, kajti, če bi tudi o tem malce razmislili, bi ravnali drugače. Spomnili bi se tudi tistega osamljenega groba na robu gozda za katerega največkrat skrbe šolski otroci in položili cvetje in prižgali svečo tudi na sosednjem, zapuščenem grobu. Občutili bi v sebi zadovoljstvo da med mrtvimi ni razlike!

Šolski sadovnjak v Mozirju je obilo obrodil

Pulj in Mozirje

Mozirsko občino je obiskala in s tem vrnila obisk Mozirjanom gospodarska delegacija občine Pulj, ki se je po dvodnevni razgovorih z gospodarstveniki občine Mozirje že dogovorila za nekatere konkretnije oblike sodelovanja v obrti, lesno predelovalni industriji in gradbeništvu ter kmetijstvu.

Po programu, ki so ga sestavili v Savinjsko-šaleški gospodarski zbornici in zbornici Pulja ter v obeh izvršnih svetih skupščin občin, so se gostje iz Istre skupno z domačini razdelili v štiri skupine, katerih so opredelili bodoče oblike sodelovanja, ki jih bodo s stalnimi stiki in povezovanjem še dopolnjevali. Posebej so se pogovarjali predstavniki drobnega gospodarstva in obrti, lesno predelovalne industrije in gradbeništvu, gostinstva in turizma ter kmetijstva in trgovine.

V obrti bo prišlo do tesnejšega sodelovanja med gornjesavinjskimi zasebnimi obrtniki lesne, elektro in kovinske predelovalne ter tekstilne stroke in puljskim združenim delom, nakazali pa so tudi možnosti sodelovanja mozirskih obrtnikov pri izdelavi spominkov iz lesa. Dogovorili

so se tudi, da bodo obrtniki občine Mozirje sodelovali na prodajnem desetdnevem novoletnem sejmu v Pulju, obrtniki občine Pulj in tamkajšnje obrtno združenje pa naj bi svojo dejavnost predstavili na prihodnjem sejmu obrti v Celju.

V turizmu obstajajo obojestranski interesi za razvoj izletniškega turizma, tako da bodo že v kratkem pripravili programe eno, dvo in trodnevni izletov v obe smeri, sodelovali pa bodo tudi na področju stacionarnega in zdravilškega turizma (Topolščica). O sovlaganjih v izgradnji turistične infrastrukture bodo spregovorili posebej.

Možnosti za sodelovanje v gradbeništvu je ob današnjih pogojih investiranja malo, a kljub temu se Gradbeniku z Ljubnega kažejo dobri obeti pri izdelavi ostrišij, za kar so v tej Vegradovi temeljni organizaciji še posebej specializirani. Podobne možnosti ima pri prodaji svojih proizvodov tudi nazarski Glin, ki pa bo na puljsko področje, kjer so že prisotni Jelovica in drugi priznani proizvajalci stavbnega pohištva, moral prodreti predvsem s kvaliteto izdelkov.

Velike možnosti ima tudi gornjesavinjsko kmetijstvo, saj je na skrajnem koncu Istre v poletnih mesecih poraba zaradi velikega števila turistov nekajkrat večja kot sicer, del teh potreb pa naj bi s kmetijskimi proizvodi, predvsem iz jajci in mesom, zadovoljevalo tudi kmetijstvo občine Mozirje.

R. PANTELIČ

Srednjeročno obdobje od leta 1981 do 1985

Ko ocenjujemo in analiziramo dosežke pa tudi neuspehe v iztekajočem se srednjeročnem obdobju ne moremo mimo zunanjih in notranjih dejavnikov, ki so neposredno ali posredno vplivali na družbeno politična in gospodarska dogajanja pri nas. Lahko bi rekli, da pomeni to srednjeročno obdobje, obdobje ekonomske streznitve, za katerega je najpomembnejša značilnost ta, da je glavni vzrok za večino sedanjih težav, velika zunanja zadolženost naše države. Problem strukturnih neskladij in izrazita zahteva po prestrukturiranju gospodarstva v smeri krepitve njegove izvozne uspešnosti, je zato prav gotovo najpomembnejša sedanja in bodoča usmeritev jugoslovanskega gospodarstva. Le na ta način je mogoče pričakovati in zagotavljati solidno vračilo zapadlih obveznosti do tujine in postopoma zmanjševati zunanjo zadolženost ter ohranjati tekočo tehnologijo.

Vzporedno z zahtevami po večjem izvozu, boljšem izkoriščanju materialnih in človeških potencialov so se kot posledice odrazile na pogojih gospodarjenja, ki so se spremenili tako rekoč skozi celotno srednjeročno obdobje. Številni ukrepi tekoče ekonomske politike in spremembe ter dopolnitve nekaterih sistemskih zakonov so bistveno posegli na področje gospodarjenja tudi v nekaterih organizacijah združenega dela naše občine ter povzročili, da smo začeli gospodariti v zoženih materialnih okvirih. In ravno zaostrene gospodarske razmere so dale tudi nekaj pozitivnih rezultatov. Opravičeno lahko trdimo, da so se naše OZD dokaj uspešno prilagajale nastali gospodarski situaciji, soraz-

merno dobro premagovale težave in dosegle zadovoljive poslovne rezultate.

Če bi seštevali pluse in minuse, ki smo jih v tem srednjeročnem obdobju »prilali«, potem kaže izpostaviti na nekaj karakterističnih elementov gospodarjenja tako v pozitivni kot tudi negativni smeri.

Ne moremo se zadovoljiti s kadrovske politiko in potrebnimi kadri, ki kot najvažnejši produkcijski tvorec nastopajo v procesu reprodukcije. Podatki kažejo, da smo dosegli določene premike na račun boljše kvalifikacijske strukture zaposlenih, vendar zaostanek v tehnološkem razvoju, posebno na področju lesno predelovalnega kompleksa, pripisujemo prav neustreznim kadrovski politiki in zaposlovanju kreativnih kadrov.

Poleg števila zaposlenih in njihove kvalifikacijske strukture je za učinkovitost, uspešnost in produktivnost dela izrednega pomena motivacija zaposlenih. Tu smo naredili zelo malo. Zavedati se moramo, da je za večino delavcev najpomembnejši motivacijski faktor osebni dohodek, kot materialni stimulant za boljše delo. To pa pomeni, da nas na tem področju čaka še veliko dela.

Kljub težkim pogojem gospodarjenja, se je industrijska proizvodnja v poprečju letno povečala za 5-6% in tako uresničujemo enega od osnovnih pogojev dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, to je ohranjanje proizvodnje kot primarne naloge. Vzroki za sorazmerno ugodno rast industrijske proizvodnje

so bili predvsem v relativno visokem povpraševanju na domačem trgu, kar pa ne moremo trditi za letošnje leto, saj se nam zaradi padanja življenjske ravni prebivalstva kopičijo zaloge nekaterih končnih izdelkov (gotovi proizvodi lesno predelovalne industrije, tekstilne in kemične industrije). Pri tem velja posebej poudariti, da se je naša industrija kljub nekaterim lastnim surovinskim osnovam (lesna surovina) tudi z velikimi težavami oskrbovala s potrebnimi surovinami in reprodukcijskimi materiali. Gotovo pa nismo v zadostni meri uresničili proces prestrukturiranja naše proizvodnje, kar še posebej velja za lesno predelovalno industrijo. Posledice so že tu. Velike zaloge nekaterih končnih izdelkov in s tem visoka cena za obresti kapitala.

V kmetijstvu smo dosegli zadovoljive srednjeročne cilje, saj smo povečali kmetijsko proizvodnjo v poprečju za 4% na leto. Povečana proizvodnja je rezultat na eni strani povečanih kmetijskih površin in povečanega števila osnovne črede, na drugi strani pa dobrega selekcijskega dela plemenske živine in intenzivnejšega pridobivanja krme na obstoječih travnih in njivskih površinah.

V slednjem imamo še velike rezerve, ki bo jih potrebno v bodoče z nekaterimi agrotehničnimi ukrepi (hidromelioracije, komasacije) boljše izkoristiti in tako poceniti pridelovanje hrane. Zaradi razpoložljivega sredstva in majhnih izvoznih možnosti naše specializirane kmetijske proizvodnje, je bila kmetijska organizacija primorana zmanjšati proizvodnjo brojlerjev, torej perutninske proizvodnje, ki je v veliki meri

odvisna od uvoznih komponent. Nič manjši problem ni nastajal na domačem trgu pri preskrbi s koruzo.

V gozdarstvu uresničujemo srednjeročno zastavljene cilje in s tem tudi gozdno gospodarske načrte, kar pomeni, da so predelovalci dobili načrtovane količine gozdnih sortimentov. Premalo pa smo naredili na področju povezovanja in razvijanja dohodkovnih odnosov v reproverigi, posebno v povezavi z lesno predelovalno industrijo.

Trgovinska dejavnost je dokaj uspešno zagotavljala redno preskrbo prebivalstva in oblikovala tudi določene blagovne rezerve, ki so nam še kako koristile v obdobju pomanjkanja nekaterih prehranbenih in neprehrambenih proizvodov. Ostaja pa še vedno organizacijska neenotnost trgovine na malo in s tem dodatna obremenitev te dejavnosti z visokimi obrestmi za zaloge. Prav tako ni večjih sprememb v povezovanju med trgovino na veliko in komercialnim poslovanjem OZD v občini.

Največ nerealiziranih srednjeročnih nalog je ostalo na

področju gostinstva in turizma. Še vedno smo priča velike razdrobljenosti gostinske in turistične ponudbe, kljub nekajkratnim poskusom za izboljšanje le-te. Vse kaže, da nimamo primernega nosilca te dejavnosti, ki bi zagotavljal hitrejši turistični razvoj. Čeprav smo naredili določene pozitivne korake, še vendar ostaja precej dela, če hočemo, da bomo uresničili to prednostno nalogo našega gospodarskega razvoja.

Za to srednjeročno obdobje je značilen preobrat v smeri kvalitete gospodarjenja in poslovanja. Padanje gospodarske rasti, ki je značilno za prvi dve leti tega srednjeročnega obdobja, je najbolj karakteristično v lesno-predelovalni industriji. Z letom 1983 in nastankom številnih ukrepov za izboljšanje kvalitete gospodarjenja skoraj v vseh delavnih sredinah, je nastopil trenutek in spoznanje, da je potrebno najprej »pomesti pred lastnim pragom« in na ta način izkoristiti notranje rezerve. Rezultat ni izostal. Kot posledica takega načina razreševanja so nastali progami gospodarjenja v zoženih materialnih okvirih

in kar je najvažnejše, da smo dosegli na nekaterih področjih zadovoljive rezultate (izboljšali smo akumulativno in reproduktivno sposobnost gospodarstva, ki pa se v letošnjem letu bistveno poslabšuje). Mnogo premalo pa smo delali na področju razvijanja novih proizvodnih programov in v zvezi s tem aktivni investicijski dejavnosti ter krepitvi lastnih trajnih obratnih sredstev. Tu se že kažejo posledice v obliki težkega likvidnostnega položaja v nekaterih OZD (Glin Nazarje, Elkroj Mozirje, ZKZ), saj plačujejo visoke obresti za najete bančne kredite. Ta davek dosega v nekaterih OZD že višino izplačanih osebnih dohodkov.

Načrtovane cilje na področju SIS materialne proizvodnje in SIS družbenih dejavnosti smo z restriktivno politiko nekoliko omejili in na ta način razbremenili naše gospodarstvo, obenem pa ugotavljamo, da smo uspeli obdržati in izvajati osnovno dejavnost na tem področju.

FINKŠT FRANC,
dipl. ing.

Mešana avstrijsko-jugoslovanska komisija za mejna vprašanja je obiskala tudi Savinjski gaj

